Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/3940

1.9.2026

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 10 juli 2026

om Sveriges ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

(C/2026/3940)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([1]), särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ([2]), särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2024/1263 anges målen för ramverket för ekonomisk styrning, som syftar till att främja sunda och hållbara offentliga finanser, hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar och förhindra alltför stora offentliga underskott. I förordningen föreskrivs att rådet och kommissionen ska genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Den europeiska planeringsterminen omfattar särskilt utformning av landsspecifika rekommendationer och övervakning av genomförandet av dessa.

(2) Den 25 november 2025 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om förvarningsmekanismen 2026, enligt vilken Sverige identifierades som en av de medlemsstater som skulle behöva en fördjupad granskning. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet ([3]), en rekommendation till rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital och ett förslag till 2026 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet ([4]) den 21 april 2026 och den gemensamma sysselsättningsrapporten och rekommendationen om humankapital den 9 mars 2026.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([3]) OJ C, C/2026/2434, 28 april 2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

([4]) Rådets rekommendation av den 21 april 2026 om den ekonomiska politiken i euroområdet (EUT C, C/2026/2434, 28 april 2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj).

(3) Den 29 januari 2025 offentliggjorde kommissionen konkurrenskraftskompassen, som är en strategisk ram som syftar till att stärka unionens globala konkurrenskraft under de kommande fem åren. I konkurrenskraftskompassen konstateras det att innovation, konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen samt säkerhet är förutsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt. Sedan konkurrenskraftskompassen offentliggjordes har den legat till grund för arbetet inom ramen för den europeiska planeringsterminen, vilket säkerställer att medlemsstaternas ekonomiska politik är förenlig med EU:s strategiska mål och skapar en enhetlig strategi för ekonomisk styrning som främjar hållbar tillväxt, innovation och resiliens i hela unionen.

(4) Under 2026 fortsätter den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken att utvecklas parallellt med det sista steget i genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ([5]). Planerna för återhämtning och resiliens har, i kombination med sammanhållningspolitiska medel, varit avgörande för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna var nödvändiga för att på ett effektivt sätt hantera alla eller en betydande del av de utmaningar som identifierats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats under de senaste omgångarna och eftersom de program som finansieras genom den europeiska sammanhållningspolitiken behövde ta hänsyn till de landsspecifika rekommendationerna. Faciliteten för återhämtning och resiliens närmar sig sitt slut, men det är fortfarande viktigt att upprätthålla och bygga vidare på de reformer och investeringar som stöds och genomförs inom ramen för den, särskilt de som bidrar till att hantera de utmaningar som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna.

(5) Den 3 juni 2026 offentliggjorde kommissionen 2026 års landsrapport för Sverige. Rapporten innehöll en bedömning av Sveriges framsteg med de landsspecifika rekommendationerna för 2025 och en utvärdering av Sveriges genomförande av planen för återhämtning och resiliens. På grundval av den analysen fastställdes i landsrapporten de mest akuta utmaningarna som Sverige står inför. I landsrapporten bedömdes också Sveriges framsteg med att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter och uppnå unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och minskad fattigdom och social utestängning samt framstegen med att uppnå Förenta nationernas mål för hållbar utveckling.

(6) Kommissionen har genomfört en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 för Sverige. De viktigaste resultaten av kommissionens bedömning av makroekonomiska sårbarheter för Sverige i enlighet med den förordningen offentliggjordes den 20 maj 2026 ([6]). Den 3 juni 2026 konstaterade kommissionen att Sverige inte längre har några makroekonomiska obalanser. De sårbarheter som rör fastighetsmarknaden och den höga privata skuldsättningen kvarstår men allvarlighetsgraden har minskat på senare tid. Den svenska ekonomin är mycket räntekänslig på grund av den utbredda användningen av rörliga bolåneräntor men den visade sig motståndskraftig mot de högre räntenivåerna under 2022 och 2023 som ledde till lägre bostadspriser. Sedan dess har bostadspriserna varit stabila och verkar inte lika övervärderade som tidigare. Den stora kommersiella fastighetssektorn visade tecken på förbättrad återfinansieringskapacitet i takt med att räntetrycket lättade, och tillgången till kapitalmarknaden förbättrades. Hushållens skuldsättning som andel av BNP, som hade minskat sedan pandemin, planade ut 2025 och förväntas förbli stabil. Framöver kan bostadsbristen, i kombination med lättade lånekrav, driva upp bostadspriserna och hushållens skuldsättning. Bankerna fortsätter att vara starka och lönsamma, med få nödlidande lån. Vissa åtgärder har nyligen vidtagits i syfte att göra hyresmarknaden mer flexibel och regelverket för bygglov förenklades i slutet av 2025. Framöver kan en effektiv ökning av bostadsutbudet och åtgärder mot skatteincitament som gynnar lånefinansierade bostadsköp, jämte en förnuftig användning av makrotillsynsåtgärder, bidra till att ytterligare dämpa ökningen av bostadspriserna och minska hushållens skuldsättning på ett varaktigt sätt. Framstegen med bostadsreformer kommer att övervakas inom ramen för den europeiska planteringsterminen.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([6]) SWD(2026) 143 final.

(7) Den 21 januari 2025 antog rådet, efter kommissionens bedömning och rekommendation, en rekommendation om godkännande av Sveriges nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan ([7]). Planen omfattar perioden 2025–2028 och fastställer en budgetrestriktion i form av en maximal ökningstakt för nettoutgifter över fyra år. Rådet rekommenderade följande maximala ökningstakter för nettoutgifter: 4,0 % för 2025, 4,4 % för 2026, 4,4 % för 2027 och 4,6 % för 2028, vilket motsvarar de maximala kumulativa ökningstakter som med 2023 som basår beräknas till 10,7 % för 2025, 15,5 % för 2026, 20,6 % för 2027 och 26,1 % för 2028.

(8) Rysslands anfallskrig mot Ukraina och dess konsekvenser är en existentiell utmaning för EU. Kommissionen har uppmanat medlemsstaterna att på ett samordnat sätt begära en aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens nationella undantagsklausul i syfte att stödja EU:s insatser för att uppnå en snabb och betydande ökning av försvarsutgifterna ([8]), och detta förslag välkomnades av Europeiska rådet den 6 mars 2025. Medlemsstaterna kan fortfarande begära en aktivering av den nationella undantagsklausulen när som helst fram till 2028, om de uppfyller kriterierna i artikel 26 i förordning (EU) 2024/1263.

(9) Den 30 april 2026 lämnade Sverige in sin årliga lägesrapport för 2026 ([9]) om efterlevnaden av de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter och genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de största utmaningar som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Den årliga lägesrapporten återspeglar också Sveriges halvårsvisa rapporter om de framsteg som gjorts när det gäller att genomföra planen för återhämtning och resiliens i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/241.

(10) Den reala BNP-tillväxten 2025 uppgick till 1,5 % och HIKP-inflationen låg på 2,6 %. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas BNP i fasta priser öka med 1,8 % 2026 och 2,2 % 2027, och HIKP-inflationen väntas ligga på 1,5 % 2026 och 1,8 % 2027.

(11) Enligt uppgifter från Eurostat ([10]) minskade Sveriges offentliga underskott från 1,5 % av BNP 2024 till 1,3 % av BNP 2025. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 ett underskott på 2,8 % av BNP 2026 och 2,5 % av BNP 2027. Ökningen 2026 återspeglar främst de relativt stora diskretionära offentliga utgifterna, särskilt på försvarsområdet.

(12) Enligt kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen ([11]), som omfattar både nationellt finansierade och EU-finansierade utgifter, kontraktiv med 0,3 % av BNP 2025. Den beräknas vara expansiv med 1,9 % av BNP 2026 och kontraktiv med 0,6 % av BNP 2027.

(13) Enligt uppgifter från Eurostat ([12]) ökade Sveriges offentliga skuld från 34,2 % av BNP i slutet av 2024 till 35,1 % av BNP i slutet av 2025. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 att skuldkvoten i förhållande till BNP kommer att öka till 36,6 % i slutet av 2026 och till 37,7 % i slutet av 2027. Ökningen av skuldkvoten 2026 återspeglar främst det ökade underskottet.

([7]) Rådets rekommendation av den 21 januari 2025 om godkännande av Sveriges nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan (EUT C, C/2025/644, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/644/oj).

([8]) Meddelande från kommissionen *Skapa utrymme för ökade försvarsutgifter inom stabilitets- och tillväxtpakten*, Bryssel, 19 mars 2025, C (2025) 2000 final.

([9]) De årliga lägesrapporterna för 2026 finns på https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_sv.

([10]) Eurostats euroindikatorer, 22 april 2026.

([11]) Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i det underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som finansieras nationellt och sådana som finansieras genom EU:s budget. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter efter avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan och inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsfonder.

([12]) Eurostats euroindikatorer, 22 april 2026.

(14) Enligt uppgifter från Eurostat ([13]) uppgick de totala offentliga försvarsutgifterna i Sverige till 2,9 % av BNP 2025. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de uppgå till 3,8 % av BNP 2026 ([14]).

(15) Unionen riskerar fortfarande att drabbas av avbrott i energiförsörjningen och hög prisvolatilitet, som förvärras av geopolitiska spänningar som påverkar de globala olje- och gasmarknaderna. Erfarenheterna från energikrisen 2022–2023 har visat att breda och icke riktade åtgärder medför stora finanspolitiska kostnader och är socialt och ekonomiskt ineffektiva. Sedan kriget i Mellanöstern bröt ut i februari 2026 har Sverige antagit finanspolitiska åtgärder för att mildra de höga energipriserna effekter för hushåll och företag. Åtgärderna inbegriper icke riktade sänkningar av punktskatten på bensin och diesel, som löper ut den 30 september respektive den 30 november 2026, och icke riktat retroaktivt kontantstöd till hushållen för gas- och elkostnader som uppstått under januari och februari 2026. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de offentliga kostnaderna för dessa åtgärder uppgå till 0,2 % av BNP 2026 ([15]). Enligt kommissionens beräkningar skulle de offentliga kostnaderna för dessa åtgärder, om de fortsätter att gälla fram till slutet av 2026, uppgå till 0,4 % av BNP 2026.

(16) Enligt kommissionens beräkningar ökade nettoutgifterna i Sverige med 2,2 % 2025 och 8,2 % kumulativt för 2024 och 2025. Nettoutgiftsökningen 2025 ligger under den rekommenderade maximala ökningstakten. Även när 2024 och 2025 beaktas tillsammans ligger den kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna under den rekommenderade maximala ökningstakten.

(17) Enligt kommissionens beräkningar väntas nettoutgifterna i Sverige öka med 6,5 % 2026 och kumulativt med 15,3 % under 2024, 2025 och 2026. Den beräknade nettoutgiftsökningen 2026 ligger över den rekommenderade maximala ökningstakten, vilket motsvarar en avvikelse på 1,0 % av BNP på årsbasis. Även när 2024, 2025 och 2026 beaktas tillsammans ligger den beräknade kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna under den rekommenderade maximala ökningstakten. Att lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra berörda parter deltar på ett systematiskt och meningsfullt sätt vid rätt tidpunkt är fortsatt avgörande för att säkerställa ett brett ägarskap för ett framgångsrikt genomförande av unionens finansieringsinstrument, även inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

(18) Genomförandet av sammanhållningspolitiska program i Sverige, som omfattar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Fonden för en rättvis omställning (FRO) och Europeiska socialfonden+ (ESF+), sker i högre takt än EU-genomsnittet, både vad gäller projekturval och utbetalningar. Det är viktigt att upprätthålla den nuvarande takten och samtidigt maximera investeringarnas inverkan på plats. Sverige vidtar redan åtgärder inom ramen för sina sammanhållningspolitiska program för att stärka konkurrenskraften och tillväxten. Vissa områden kan dock kräva ytterligare uppmärksamhet när det gäller genomförande, såsom hållbar stadsutveckling och den cirkulära ekonomin. Det är avgörande att säkerställa att de nya investeringar som Sverige identifierade i sin halvtidsöversyn av de sammanhållningspolitiska fonderna, särskilt de som är kopplade till de fem prioriteringar som fastställs i förordningen om halvtidsöversynen ([16]), genomförs snabbt och effektivt.

([13]) Eurostat, ändamålsklassificering av den offentliga förvaltningens utgifter (Cofog).

([14]) Natos definition av försvarsutgifter skiljer sig från Cofogs definition. Det kan också förekomma skillnader på grund av tidpunkten för bokföringen av utgifterna, framför allt för militär utrustning, eftersom Natos rapportering inte följer nationalräkenskapsreglerna när det gäller bokföringstidpunkt.

([15]) Detta återspeglar situationen vid stoppdatumet för kommissionens vårprognos 2026 (4 maj 2026).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/1914 av den 18 september 2025 om ändring av förordningarna (EU) 2021/1058 och (EU) 2021/1056 vad gäller särskilda åtgärder för att hantera strategiska utmaningar i samband med halvtidsöversynen.

(19) Sverige står inför flera utmaningar som rör bostadsmarknaden och den höga skuldsättningen, minskningen av växthusgasutsläppen, utbyggnaden av förnybar energi med koppling till begränsningarna i elnätskapacitet och elnätsöverföring, utbildningssystemet och de försämrade utbildningsresultaten samt kompetensklyftorna, som är särskilt påtagliga för människor med sämre socioekonomiska förutsättningar och invandrarbakgrund.

(20) Den svenska hyresmarknaden är strikt reglerad och uppdelad mellan reglerade hyresrätter med hyror under marknadsvärdet och nyare enheter med marknadsanpassade hyror. Denna struktur skapar långa bostadsköer till de reglerade hyresrätterna med begränsade fördelningsmekanismer för dem med störst behov, hämmar bostadsbyggandet och begränsar arbetskraftens rörlighet. Uppgifter om bygglov bekräftar den starkt nedåtgående trenden för byggandet och tyder på en stabilisering på låg nivå. En ökning av byggandet, särskilt i stadsområden, måste till för att förhindra att bostadsbristen förvärras. Därtill behövs insatser för att korta ner de genomsnittliga ledtiderna för detaljplanering och tillstånd, som bygger vidare på och utvidgar de senaste åtgärderna på detta område. Den privata skuldsättningen är bland de högsta i EU. De fördelaktiga skattevillkoren för bolån, särskilt möjligheten till stora ränteavdrag, skapar fortsatt betydande incitament för hushållens belåning. Effektiva reformer kan minska incitamenten för skuldackumulering och leda till mer överkomliga prisnivåer.

(21) Med sin nuvarande politik är Sverige inte på väg att uppnå EU:s utsläppsmål för 2030 om minskade växthusgasutsläpp. Sveriges växthusgasutsläpp ökade under 2024, främst från vägtransporter och icke-väggående mobila maskiner. Detta återspeglar särskilt den senaste tidens politiska förändringar, bland annat lägre krav för inblandning av biodrivmedel och sänkta skatter på flytande bränslen, vilket har lett till ökade växthusgasutsläpp. Dessutom verkar Sverige vad gäller koldioxidupptag inte vara på rätt spår för att uppnå EU:s mål för 2030 med avseende på markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk. Ytterligare politiska åtgärder måste till för att uppnå dessa mål, till exempel genom bränslebeskattning och incitament för hållbart skogsbruk.

(22) Sverige är fortfarande den medlemsstat som har den största andelen förnybar energi i sin slutliga energianvändning. Begränsningar i elnätskapacitet och elnätsöverföring hindrar dock ytterligare utbyggnad av förnybara energikällor. Dessa begränsningar måste avhjälpas, eftersom Sveriges slutliga elanvändning förväntas öka avsevärt under perioden fram till 2045, till följd av det ökade behovet av elektrifiering inom industri och transport. Om tillgången till Sveriges outnyttjade potential för förnybar energi förbättras skulle det kunna utnyttjas för den pågående elektrifieringen av industrierna i södra Sverige och stödja den innovativa och gröna industriella utvecklingen och utfasningen av fossila bränslen i norra Sverige.

(23) De nuvarande tillståndsförfarandena hämmar nya storskaliga projekt för ren industri och utbyggnad av Sveriges produktionskapacitet för förnybar energi. Utdragna och komplicerade förfaranden skapar bland annat investeringsosäkerhet och bromsar upp projekt för vindkraft till havs och på land. Sverige har nyligen beslutat om riktade lokala ersättningssystem och skulle gynnas av att utvidga och bygga vidare på dessa och ytterligare minska de hinder som följer av ineffektiva tillståndsförfaranden och kommunernas vetorätt.

(24) Mot bakgrund av humankapitalets avgörande roll för att stärka unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende rekommenderade rådet 2026 medlemsstaterna att vidta åtgärder för att skyndsamt ta itu med strukturella utmaningar kopplade till humankapital på områdena kompetens och utbildning som hämmar konkurrenskraften. De landsspecifika rekommendationerna för 2026 till Sverige kan bidra till genomförandet av rådets rekommendation om unionens humankapital.

(25) Svenska elever ligger över EU-genomsnittet när det gäller grundläggande och digitala färdigheter, men utbildningsresultaten för grundläggande kunskaper har sjunkit sedan 2018 ([17]). Skolsystemet är inte rättvist, vilket innebär att underprestationen när det gäller grundläggande färdigheter är särskilt uttalad bland elever med invandrarbakgrund eller sämre socioekonomiska förutsättningar, och dessa elever tenderar även att vara koncentrerade till vissa skolor. Elever som har sämre förutsättningar är också underrepresenterade i privata skolor, vilka i genomsnitt är generösare i betygsättningen och vars elever därmed får större möjligheter att kvalificera sig för fortsatta studier. En stor del av eleverna går ut grundskolan med för låga eller ofullständiga betyg, vilket utestänger dem från att vara direktkvalificerade för ett nationellt program inom gymnasieutbildningen. Bristen på kvalificerade lärare, särskilt i skolor och förskoleverksamhet och barnomsorg med en hög andel elever som har sämre förutsättningar, utgör en risk för kvaliteten och rättvisan i utbildningssystemet och förvärrar de sjunkande utbildningsresultaten ytterligare. Sverige skulle gynnas av att arbeta vidare med de senaste reformförslagen som syftar till att hantera de bakomliggande orsakerna till de negativa trenderna när det gäller rättvisa och resultat.

(26) Trots ansträngningar kvarstår arbetskrafts- och kompetensbristen inom vissa sektorer och yrken, såsom hälso- och sjukvård, it och utbildning, och den förvärras ytterligare av glappet mellan utbildning och efterfrågan på arbetsmarknaden. Detta påverkar Sveriges konkurrenskraft negativt och leder till strukturell arbetslöshet. I flera områden, t.ex. glesbygden i norr, råder det brist på arbetskraft samtidigt som det finns en övertalighet på andra håll. Detta visar på behovet av att förbättra arbetskraftens rörlighet och de offentliga tjänsterna och infrastrukturen så att arbetstagare kan flytta till regioner där de tillgängliga arbetstillfällena bättre motsvarar deras kompetens. Trots det ökande deltagandet i yrkesutbildning står Sverige fortfarande inför utmaningar när det gäller anpassning till arbetsmarknadens behov, och andelen utexaminerade som arbetar med något som motsvarar deras utbildning har minskat. De åtgärder som vidtagits för att säkerställa en snabbare integration på arbetsmarknaden av personer från utsatta grupper, särskilt personer med sämre förutsättningar och invandrarbakgrund, har hittills haft begränsad effekt och Sverige har fortfarande den högsta arbetslösheten i EU bland personer födda utanför EU. En lägre utbildningsnivå och begränsad kompetens hos personer från utsatta grupper minskar ytterligare deras anställbarhet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Sverige att 2026 och 2027 vidta följande åtgärder:

1. Säkerställa att nettoutgifterna överensstämmer med de maximala ökningstakter som rådet rekommenderade den 21 januari 2025 mot bakgrund av den väsentliga avvikelse som kommissionen räknar med för 2026 i förhållande till det rekommenderade nettoutgiftstaket. Stärka försvarsberedskapen och samtidigt säkerställa skuldhållbarhet och utgiftseffektivitet och gradvis anpassa budgeten för att klara strukturellt högre försvarsutgifter. Säkerställa att de åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av de höjda energipriserna är tillfälliga och inriktade på att skydda utsatta hushåll eller tillgodose energiintensiva företags behov och bevarar incitamenten för energibesparingar och att deras finanspolitiska kostnader är förenliga med åtagandena enligt EU:s finanspolitiska ram.

2. Säkerställa kontinuitet i de reformer och investeringar som genomförs inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Upprätthålla takten i genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen, när så är lämpligt, på grundval av omfördelning till de strategiska prioriteringar som överenskommits i samband med halvtidsöversynen och den flexibilitet som medges inom den sammanhållningspolitiska ramen.

3. Förbättra effektiviteten på bostadsmarknaden, bland annat genom reformer av hyresmarknaden. Stimulera investeringar i bostadsbyggande och undanröja de strukturella hindren för att minska bostadsbristen, särskilt i stadsområden. Minska incitamenten för skuldackumulering, till exempel genom att avskaffa eller minska skatteavdragen för räntekostnader på bolån.

4. Säkerställa att målen om minskade och upptagna växthusgasutsläpp uppnås, framför allt genom att utsläppen från vägtransporter minskas. Bygga ut och uppgradera energiöverföringsnäten. Påskynda och effektivisera tillståndsförfarandena för utbyggnad av förnybar energi, särskilt för vindkraft till havs och på land, och undvika att godkända tillstånd dras tillbaka.

([17]) Enligt Pisaresultaten.

5. Förbättra utbildningsresultaten, särskilt för elever med sämre socioekonomiska förutsättningar och invandrarbakgrund, hantera bristen på kvalificerade lärare och säkerställa rättvisa i utbildningssystemet. Utveckla arbetskraftens kompetens och ta itu med kompetensbrist och kompetensglapp genom riktade arbetsmarknadspolitiska åtgärder, inbegripet aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, och genom stöd och incitament för att förbättra integrationen på arbetsmarknaden, särskilt av personer med sämre socioekonomiska förutsättningar och invandrarbakgrund.

Utfärdat i Bryssel den 10 juli 2026.

På rådets vägnar

S. HARRIS

Ordförande